

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/166/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713213271
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6713213271.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, XXX XX X., zastúpený Špireková & Partners s.r.o., so sídlom Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 47 232 811, o zaplatenie zmenkovej sumy 1.999,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Dňa 28.03.2013 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 18.03.2013, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu 1.999,- €, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 4.925,51 € od 23.12.2010 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo sumy 4.925,51 € od 07.02.2011 do zaplatenia, ako aj zmenkovú odmenu 1/3-ina % zmenkovej sumy, teda 16,42 € a náhradu trov konania, a to trov právneho zastúpenia vo výške 305,54 € s DPH, a tiež zaplateného súdneho poplatku vo výške 119,50 €.

Navrhovateľ návrh podal na vzorovom tlačive A návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „nariadenie č. 861/2007“). Ako písomné dôkazy na preukázanie svojej pohľadávky navrhovateľ predložil originál zmenky, výpis z obchodného registra navrhovateľa, plnomocnenstvo pre právneho zástupcu a osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty. Zároveň navrhovateľ poznamenal, že nechce aby sa nariadilo pojednávanie.

Navrhovateľ v tomto návrhu uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 17.03.2010 na zmenkovú sumu 4.925,51 €, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 23.12.2010. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 17.03.2010 (dátum vystavenia) na sumu 4.925,51 €, pričom do jej textu bol počítaný záväzok odporcu zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 23.12.2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ nezaplatil žiadnu čiastku. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Uznesením č.k. 11C/166/2013-70 zo dňa 24.04.2014 súd ustanovil odporcovi v zmysle § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku za opatrovníka K. Ľ., súdnu tajomníčku Okresného súdu Brezno, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť adresu pobytu odporcu. Dňa 25.04.2014 súd v zmysle článku 5 ods. 2 nariadenia č. 861/2007 doručoval ustanovenej opatrovníčke odporcu kópiu tlačiva (návrhu) na uplatnenie pohľadávky spolu s vyplnenou časťou I vzorového tlačiva C na odpoveď. Opatrovníčke bola zásielka doručená dňa 25.04.2014, avšak k podanému návrhu sa nevyjadrila, ani nevyplnila časť II tlačiva C na odpoveď. Následne súd uznesením č.k. 11C/166/2013-152 zo dňa 28.01.2015 zrušil uznesenie o ustanovení opatrovníka, nakoľko sa podarilo zistiť adresu pobytu odporcu, ktorý navyše udelil plnomocenstvo na svoje zastupovanie v konaní advokátskej kancelárii.

Súd nariadil pojednávanie na deň 03.12.2014 s poukazom na ustanovenie článku 5 ods. 1 v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 861/2007, nakoľko súd považoval za potrebné nariadiť ústne pojednávanie v záujme navrhovateľa, aby sa predišlo vydaniu nepredvídateľného rozhodnutia súdu a tým odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Toto pojednávanie bolo odročené na deň 28.01.2015 za účelom pripojenia spisu tunajšieho súdu sp. zn. 24Er/748/2011, aby súd mohol zistiť, či nie je daná prekážka rozhodnutej veci. Na pojednávaní dňa 28.01.2015 sa súd oboznámil s prednesom odporcu, pričom pojednávanie bolo odročené za účelom poskytnutia lehoty odporcovi na predloženie dokladov a za účelom pripojenia uvedeného exekučného spisu. Pojednávania súd nariadil v dňoch 01.04.2015 a 27.05.2015, boli však odročené, nakoľko príslušný exekučný spis sa stále nachádzal na odvolacom súde, keďže bol pripojený k spisu v inom konaní.

Následne súd nariadil pojednávanie na deň 13.07.2015. Na toto pojednávanie sa nedostavil navrhovateľ, ani právny zástupca navrhovateľa, pričom právny zástupca navrhovateľa mal doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčast' právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil podaním zo dňa 10.07.2015, doručeným tunajšiemu súdu prostredníctvom e-mailu v ten istý deň s tým, že v určenom čase bolo vytyčené pojednávanie aj v inej právnej veci, konkrétne vo veci navrhovateľa POHOTOVOST' s.r.o., ktorá je zastúpená tiež advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko s.r.o. pred Okresným súdom Komárno s tým, že zároveň uviedol, že nemá námietky, aby súd vo veci pojednával bez jeho účasti a teda nežiadal, aby súd pojednávanie odročil z dôvodu jeho neprítomnosti. Nedostavil sa odporca, dostavil sa právny zástupca odporcu, ktorý mal doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a včas. Súd postupoval podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p., vec prejednal a rozhodol.

Právny zástupca navrhovateľa v podaniach zo dňa 02.12.2014, 27.01.2015 a 31.03.2015, označených ako „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a doplnenie právnej argumentácie navrhovateľa“, ktoré doručil súdu pred každým odročeným pojednávaním, okrem iného uviedol, že navrhovateľ hodnotí procesný postup súdu, ktorý vytyčil ústne pojednávanie ako nesprávny s poukazom na tam citované ustanovenia nariadenia č. 861/2007. Navrhovateľ doplnil svoju právnu argumentáciu aj o svoje stanovisko, keď poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05.09.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci navrhovateľa, pričom poukázal na odôvodnenie tohto uznesenia, ktoré podrobne citoval. Taktiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013, ktoré tiež bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci navrhovateľa a má potvrdzovať závery navrhovateľa, keď tiež podrobne odcitoval odôvodnenie tohto rozhodnutia.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu na pojednávaní dňa 13.07.2015 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že údaj splatnosti v predloženej zmenke je neurčitý, čo spôsobuje neplatnosť zmenky, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo 59/2010 zo dňa 26.01.2011. Ďalej uviedol, že žalovaná zmenka zabezpečuje splnenie záväzku odporcu zo zmluvy o úvere, ktorú veriteľ POHOTOVOST', s.r.o. uzatváral ako dodávateľ v rámci svojej obchodnej činnosti, pričom odporcu, ktorý predmetnú zmluvu o úvere uzavrel ako dlžník - fyzická osoba, a ktorý je vystaviteľom zmenky, by mal súd považovať za spotrebiteľa. V danom prípade je zmenka využívaná vo vzťahu k subjektu (spotrebiteľovi), od ktorého nemožno spravodlivo očakávať hlbšie znalosti o zmenkovom práve. Z toho, že veriteľ práva zo žalovanej zmenky indosoval a navrhovateľ si ich následne uplatnil v súdnom konaní, odporca vyvodil záver, že veriteľ sa správal zámerne tak, aby dosiahol výsledok právnu normou nepredvídaný a nežiaduci, nakoľko je zrejme, že uplatnené práva v podstatnej miere prevyšujú zákonom dovolenú výšku, i s ohľadom na rozsiahlu judikatúru z danej oblasti, ktorá musí byť veriteľovi známa. Odporca tiež poukázal na skutočnosť, že nároky z tej istej zmenky si prvý majiteľ zmenky pred jej indosovaním

uplatnil proti odporcovi v rozhodcovskom konaní. Súd by mal preto zo spisu exekučného súdu sp. zn. 24Er/748/2011 zistiť, či nie je v prejednávanej veci daná prekážka res iudicata v podobe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku. Navyše samotný navrhovateľ v návrhu uviedol, že zmenku predložil odporcovi na platenie indosant (spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o.), t.j. ku dňu splatnosti zmenky navrhovateľ ešte nebol jej majiteľom, indosament má teda účinky obyčajného postupu. Ďalej odporca uviedol, že na zmenke je uvedený údaj - číslo zmluvy: 607700235, navrhovateľ však nepredložil uvedenú zmluvu, ktorú uzatvorila spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. s odporcom, ani ďalšie dôkazy na preukázanie dôvodu záväzku odporcu, najmä všeobecné obchodné podmienky. Odporca uviedol, že vznáša námietky podľa § 17 zákona zmenkového a šekového, pričom má za to, že navrhovateľ nadobudol zmenku nepoctivo. Je potrebné rozlišovať situáciu, kedy do zmenkového vzťahu vstupuje podnikateľ, ktorý je profesionálom, s nepodnikateľom, väčšinou spotrebiteľom, a kedy vstupujú do právneho vzťahu dvaja podnikatelia, a to za účelom zistenia, či nedochádza k zneužívaniu zmenkového práva. Odporca má za to, že indosáciou zmenky sa sleduje obídienie práva Európskej únie. Tým, že v konaní o právach z indosovanej zmenky súd v zásade neskúma kauzu pôvodného právneho vzťahu, vzniká obava, že právna konštrukcia indosácie zmenky umožní od spotrebiteľa vymôcť jednak plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a jednak plnenie úrokov a poplatkov v rozpore s povinnosťou dodávateľa uvádzať RPMN. Predmetná zmenka je pôvodne blankozmenkou, ktorá mala byť vyplnená inak, je teda vyplnená v rozpore s udeleným vyplňovacím právom a nový majiteľ zmenky bol pri jej nadobúdaní v zlej viere a prevínil sa hrubou nedbanlivosťou tým, že bola na neho prevedená nevyplnená zmenka, pričom vedel ako má byť vyplnená, ale mal za cieľ zneužiť túto listinu tak, že ju vyplnil nesprávne, prípadne ju nadobudol len preto, aby zbavil odporcu možnosti vzniesť proti remitentovi kauzálnu námietku. Odporca žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Súd na pojednávaní dňa 13.07.2015 vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré označil a predložil navrhovateľ, a to zmenkou, na ktorej je uvedené číslo 607700235, vo fotokópii na čl. 17, oboznámil sa s prednesom právneho zástupcu odporcu a s obsahom pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu 24Er/748/2011, pričom zistil tento skutkový stav:

Z predloženej zmenky súd zistil, že je na nej uvedené číslo 607700235, zmenka bola vystavená vo Zvolene dňa 17.03.2010 s tým, že „zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka č. 23636/B, zmenkovú sumu a zmenkový úrok 0,25 % denne“, keď zmenka bola vystavená „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka obsahuje zmenkovú sumu 4.925,51 € a dátum začiatku úročenia 23.12.2010. Ako vystaviteľ zmenky je uvedený O. X., trvalé bydlisko / miesto podnikania živnostníka B. XXX, XXX XX B., a tiež je uvedené IČO: 43 876 846.

Z pripojeného exekučného spisu 24Er/748/2011 vedeného na tunajšom súde súd zistil, že ako exekučný titul bol predložený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 02451/11 zo dňa 27.04.2011, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 sumu 4.925,51 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 4.925,51 € od 23.12.2010 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 4.925,51 € od 07.02.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 937,71 €, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že žalobca, ktorým je spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., doručil dňa 24.02.2011 písomný návrh na začatie rozhodcovského konania zo dňa 20.02.2011, ktorým sa dožadoval, aby rozhodcovský súd zaviazal žalovaného na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 4.925,51 € s príslušenstvom. Žalobca a žalovaný zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) neúplnou zmenkou (blankozmenka) vystavenou dňa 17.03.2010, kde žalovaný vystupuje ako vystaviteľ a žalobca ako remitent. Žalovaný si svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu riadne nesplnil, čím sa stal dlh v zmysle dohodnutých podmienok splatný vcelku dňa 23.12.2010. Žalobca vyplnil dňa 31.01.2011 zmenku žalovaného v zmysle Dohody o vyplnení zmenky na sumu 4.925,51 € s dátumom začiatku úročenia dňa 23.12.2010 a táto bola žalovanému predložená na zaplatenie dňa 07.02.2011. Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 24Er/748/2011-11 zo dňa 24.11.2011 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, keď rozhodoval vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 proti povinnému O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.03.2012.

Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 24Er/748/2011-30 zo dňa 20.06.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.08.2012, zastavil exekučné konanie vedené pod sp. zn. EX 11506/11 u súdneho

exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 proti povinnému O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX na vymozenie pohľadávky oprávneného vo výške 4.925,51 € s príslušenstvom.

Zo zmluvy o úvere zo dňa 17.03.2010, č. zmluvy 607700235 súd zistil, že ako dlžník je tu uvedený jednak O. X., trvale bytom: B. XXX, rodné číslo: 801008/8273, číslo OP: EA 186269, a jednak O. X., IČO: 43 876 846, miesto podnikania: B. XXX, zapísaný v živnostenskom registri vo Zvolene, číslo živn. reg.: 670-16611. Ako veriteľ je tu uvedená spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o, IČO: 35 807 598, pričom veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver v sume 3.500,- € a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 946,- €, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 4.446,- € v 2 mesačných splátkach po 2.223,- € počnúc dňom 15.04.2010. Dlžník prehlásil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania.

Zo všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvoria druhú stranu predmetnej zmluvy o úvere súd zistil, že v bode 14 je uvedený: Dohoda o vyplnení zmenky: na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Z prednesu odporcu na pojednávaní dňa 28.01.2015 súd zistil, že uzatvoril s firmou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. zmluvy o pôžičke, prvá bola na sumu 400,- € s tým, že potom čo nesplatil mu vždy navrhli, aby uzavrel novú zmluvu na väčšiu sumu, čím bola predchádzajúca zmluva vyplatená a takto to išlo ďalej. Odporca tiež uviedol, že tých 400,- € z prvej zmluvy sa týkalo opravy auta, ktoré využíval aj ako živnostník murár, aj na osobnú potrebu, resp. potreby rodiny. Nepamätá si prečo bolo na zmenke uvádzané jeho IČO, zmluvu uzatvárala za POHOTOVOSTĚ pani B., ktorá pre neho aj robila účtovníctvo, on nijako nekontroloval čo tam je. Nevie o tom, že by príjem z tohto úveru bol zaúčtovaný do účtovníctva v rámci jeho podnikateľskej činnosti.

Právny zástupca odporcu vo svojom prednese na pojednávaní dňa 13.07.2015 zotrval na písomnom vyjadrení a zopakoval dôvody v ňom uvedené, na základe ktorých žiadal návrh zamietnuť.

Podľa článku I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., zákon zmenkový a šekový (ďalej „zmenkový zákon“), majiteľ môže postihom žiadať: 1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boli dojednané; 2. šesťpercentové úroky odo dňa sročnosti; 3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy; 4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa článku I § 75 zmenkového zákona, vlastná zmenka obsahuje : 1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná; 2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu; 3. údaj sročnosti; 4. údaj miesta, kde sa má platiť; 5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť; 6. dátum a miesto vystavenia zmenky; 7. podpis vystaviteľa.

Podľa článku I § 11 ods. 1 zmenkového zákona, každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa článku I § 17 zmenkového zákona, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom do 31.03.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase vystavenia zmenky (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) sa na účely tohto zákona rozumie:

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore z predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 4 ods. 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) v znení účinnom od 01.01.2011 do 30.04.2014, v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom.

Podľa § 25 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z., na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom sa do 31. decembra 2010 vzťahujú ustanovenia doterajších predpisov.

Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon), osvedčenie o živnostenskom oprávnení vydané fyzickej osobe obsahuje: a) osobné údaje podnikateľa, b) obchodné meno, c) identifikačné číslo, d) predmet alebo predmety podnikania, e) miesto podnikania, f) dobu, na ktorú sa živnostenské oprávnenie vydáva, ak prevádzkovanie živnosti ohlásila na dobu určitú, g) deň začatia živnosti, ak v ohlásení uviedla neskorší deň začatia živnosti, h) dátum vydania osvedčenia o živnostenskom oprávnení.

Podľa § 60 ods. 1 veta prvá živnostenského zákona, živnostenský register (ďalej len "register") tvorí súbor týmto zákonom určených údajov o podnikateľoch.

Podľa § 60 ods. 4 veta prvá a druhá živnostenského zákona, register sa člení na verejnú časť a neverejnú časť. Neverejnú časť registra tvoria rodné priezvisko, rodné číslo, dátum a miesto narodenia, údaje potrebné na vyžiadanie výpisu z registra trestov a iné údaje poskytnuté podľa osobitných zákonov na účely daňovej registrácie a prihlásenia sa do systému povinného zdravotného poistenia.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 301/1995 Z.z. o rodnom čísle, rodné číslo je trvalý identifikačný osobný údaj fyzickej osoby (ďalej len "osoba"), ktorý zabezpečuje jej jednoznačnosť v informačných systémoch.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 301/1995 Z.z. o rodnom čísle, rodné číslo sa preukazuje niektorým z týchto dokladov: a) občianskym preukazom, b) cestovným dokladom, c) rodným listom, d) preukazom - povolením na pobyt pre cudzinca, ak je v ňom vyznačené, e) osvedčením o rodnom čísle (ďalej len "osvedčenie"), ktorého vzor je v prílohe tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 224/2006 Z.z. o občianskych preukazoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, občiansky preukaz je verejná listina, ktorou občan Slovenskej republiky (ďalej len "občan") preukazuje svoju totožnosť, štátne občianstvo Slovenskej republiky (ďalej len "štátne občianstvo") a ďalšie údaje uvedené v občianskom preukaze podľa tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, podnikateľom podľa tohto zákona je osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia.

Podľa § 8 Obchodného zákonníka, obchodným menom sa rozumie názov, pod ktorým podnikateľ vykonáva právne úkony pri svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Súd v tomto konaní postupoval v súlade s nariadením č. 861/2007. S poukazom na znenie článku 19 nariadenia č. 861/2007 - Rozhodné procesné právo platí, že pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd v konaní postupoval aj v zmysle zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

Pokiaľ ide o rozhodné hmotné právo, súd použil právo Slovenskej republiky, nakoľko pôvodným majiteľom zmenky bola spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako slovenská právnická osoba a prípadná voľba iného právneho poriadku nebola ani žiadaným z účastníkov tvrdená.

Súd v rámci tohto konania a pri rozhodovaní v ňom vychádzal aj zo skutočností, ktoré sú mu známe z jeho činnosti, tak ako mu to umožňuje § 121 O.s.p., na základe čoho mal súd vedomosť, že pôvodný majiteľ zmenky spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 vykonáva svoju podnikateľskú činnosť formou poskytovania úverov vo veľkom rozsahu na území celej SR, keď z údajov zapísaných v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vl. č. 23636/B súd zistil, že ako predmet činnosti má zapísanú aj činnosť poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Taktiež je súdu z jeho činnosti známe, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 si svoje nároky uplatňuje aj v rámci exekučných konaní, a preto si súd v tomto konaní pripojil tiež spis tunajšieho súdu sp. zn. 24Er/748/2011 vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti odporcovi ako povinnému pre vymoženie 4.925,51 € s príslušenstvom, keď navyše na toto konkrétne exekučné konanie a súvislosti týkajúce sa predmetnej zmenky s pôvodným záväzkovým vzťahom, zmluvou o úvere uzatvorenou medzi odporcom a spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o., výslovne poukázal odporca v rámci tohto konania, a preto súd vykonal dokazovanie aj dôkazmi nachádzajúcimi sa v predmetnom exekučnom spise v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 O.s.p., keďže súd mal zato, že vykonanie týchto dôkazov bolo nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľom predložená zmenka zabezpečovala hlavný záväzkový vzťah, ktorým bola zmluva o úvere č. 607700235 uzatvorená dňa 17.03.2010 medzi odporcom ako dlžníkom a spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 ako veriteľom, keď číslo zmluvy 607700235 bolo uvedené aj priamo na zmenke.

Následne bolo potrebné skúmať povahu právneho vzťahu, ktorý medzi účastníkmi konania vznikol na základe zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 17.03.2010. Súd zamerlal svoje skúmanie predmetného zmluvného vzťahu na zistenie, či možno dospieť k záveru, že v predmetnej veci bol, resp. existuje možnosť, že bol medzi účastníkmi uzatvorený spotrebiteľský zmluvný vzťah a zaoberal sa aj otázkou, či možno dospieť k záveru, že medzi účastníkmi vznikol nespotebiteľský zmluvný vzťah. Subjekt POHOTOVOSTĚ, s.r.o. v predmetnom právnom vzťahu pri plnení a uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo mal súd preukázané s ohľadom na jeho predmet činnosti na výpise z Obchodného registra, ako aj z vlastnej rozhodovacej činnosti tak, ako bolo uvedené vyššie. Uvedený subjekt svojím konaním a postavením v predmetnom zmluvnom vzťahu bez akýchkoľvek pochybností naplnil legálnu definíciu dodávateľa tak, ako je uvedená v § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Vo všeobecnosti každá zmluva obsahuje ako svoju podstatnú náležitosť vymedzenie predmetu zmluvy a označenie zmluvných strán. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o úvere zo dňa 17.03.2010, pričom z jej obsahu zistil, že zmluvná strana „dlžník“ je označená údajmi ako: Meno: O., Priezvisko: X., Trvale bytom: B. XXX, Rodné číslo: 801008/8273, Číslo OP: EA 186269, Obchodné meno: O. X., IČO: 43 876 846, Miesto podnikania: B. XXX, Zapísaný v živn. reg. OÚ: Zvolen, Číslo živn. reg.: 670-16611. Z uvedeného je zrejmé, že dlžník je v zmluve označený jednak údajmi ako obchodné meno, IČO, miesto podnikania, číslo živnostenského registra, názov Obvodného úradu, v živnostenskom registri ktorého je dlžník zapísaný. S poukazom na ustanovenia verejného práva, konkrétne ust. § 47 ods. 2 živnostenského zákona, ide o údaje, ktoré je možné zistiť z osvedčenia o živnostenskom oprávnení, resp. verejnej časti živnostenského registra. Avšak pokiaľ ide o údaje ako číslo občianskeho preukazu a rodné číslo, tieto nie je možné zistiť z verejnej časti živnostenského registra a ani z osvedčenia o živnostenskom oprávnení. Tieto údaje je možné zistiť len z občianskeho preukazu, prípadne iných verejných listín, ktoré však svojho držiteľa neidentifikujú ako podnikateľa, ale ako fyzickú osobu - občana SR. Zo znenia predmetnej zmluvy je zrejmé, že verejná listina (napr. občiansky preukaz) nebola pri uzatváraní zmluvy využitá len na identifikáciu dotknutej fyzickej osoby, či napr. ide o tú istú osobu, ktorá predložila živnostenské oprávnenie, ale tieto údaje boli do obsahu zmluvy priamo zahrnuté. Zo znenia zmluvy je

teda zrejme, že označenie jednej zo zmluvných strán - dlžníka je v zmluve duplicitné jednak údajmi, ktoré ho identifikujú ako podnikateľa vykonávajúceho podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia, a jednak údajmi, ktoré ho neidentifikujú ako podnikateľa pri vykonávaní podnikateľskej činnosti, ale ako fyzickú osobu. V zmysle § 8 Obchodného zákonníka vykonáva podnikateľ právne úkony pri podnikateľskej činnosti pod obchodným menom. V predmetnej veci je však dlžník okrem už hore uvedených údajov označený nielen obchodným menom, ale aj menom a priezviskom, tieto údaje sú však vlastné iba fyzickým osobám. Na základe uvedeného je nutné dospieť k záveru, že znenie predmetnej zmluvy o úvere uzatvorenej medzi spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a odporcom v časti označenia zmluvných strán, konkrétne dlžníka, je duplicitné a nejednoznačné a ani výkladom zmluvy nie je možné určiť, ktoré označenie dlžníka by malo mať prednosť, nakoľko nejde o vzťah individuálne dojednaného zmluvného ustanovenia oproti ustanoveniu obsiahnutému vo všeobecných obchodných podmienkach. Zo znenia zmluvy teda nie je možné jednoznačne určiť, kto bol účastníkom právneho úkonu, či dlžník fyzická osoba alebo živnostník. Z predmetnej zmluvy o úvere nie je možné vzhľadom na duplicitné označenie dlžníka jednoznačne určiť, či odporca zmluvu uzavrel ako podnikateľ pod svojim obchodným menom a IČO-m alebo ako fyzická osoba pod svojim menom, priezviskom a rodným číslom, a teda nie je možné ani určiť, či dlžníkovi vznikla povinnosť zo záväzkovoprávneho vzťahu ako podnikateľovi alebo ako fyzickej osobe. Zo znenia zmluvy a jej grafickej úpravy je zrejme, že predmetná zmluva o úvere je uzatvorená na vopred predtlačenom formulári, ktorý používa spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako veriteľ pri svojej podnikateľskej činnosti opakovane, návrh zmluvy bol teda vytvorený veriteľom a dlžník k nemu len pristúpil. Platí teda všeobecne platný princíp, podľa ktorého ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacerý výklad a následne v zlej viere využiť mnohoznačnosť tohto ustanovenia na úkor záujmov druhej zmluvnej strany (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07).

Text zmluvy je preto prvotným priblížením sa k významu zmluvy, ktorý si chceli jej účastníci svojím konaním stanoviť. Doslovný výklad textu zmluvy môže, ale nemusí byť v súlade s vôľou konajúcich strán. Ak vôľa zmluvných strán smeruje k inému významu a ak sa podarí vôľu účastníkov, procesom hodnotenia skutkových a právnych otázok ozrejmiť, má zhodná vôľa účastníkov zmluvy prednosť pred doslovným významom textu nimi formulovanej zmluvy. Vôľa je vnútorným stavom konajúcej osoby, ktorý nie je bezprostredne prístupný interpretovi právneho úkonu a nie je interpretom tohto právneho úkonu poznateľný. Na vôľu preto treba hľadieť (usudzovať) z vonkajších okolností, spojených s podpisom a realizáciou zmluvného vzťahu, hlavne na okolnosti spojené s podpisom zmluvy a následne na konanie účastníkov po podpise zmluvy (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07). Súd teda pri výklade zmluvy prihliadol na okolnosti, ktoré sprevádzali uzatvorenie zmluvy, keď zmluva bola uzatvorená na vopred pripravenom predtlačenom formulári, ktorý spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa opakovane. Zmluvu za veriteľa uzavrel mandatár, pričom adhézna forma zmluvy (vopred predtlačení formulár) nenasvedčuje tomu, že by uzatvorenie zmluvy sprevádzali rokovania či vyjednávanie o obsahu zmluvy, pričom najmä takéto okolnosti sú typickým konaním dvoch podnikateľov pri uzatváraní vzájomných zmlúv a práve v tomto prostredí sa viac ako pri konaní iných subjektov súkromnoprávných vzťahov prejavuje pôsobenie individuálnej autonómie subjektov súkromnoprávných vzťahov a ich zmluvnej slobody. Z hľadiska obsahu je zmluva značne jednostranná s množstvom sankcií v neprospech dlžníka. Z obsahu zmluvy a jej formálnej úpravy je zrejme, že ide o zmluvu formulárovú, ktorej obsah dlžník nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť.

V zmluve sa nachádza vopred pripravené dojednanie, v rámci ktorého „Dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania.“ Práve toto ustanovenie zmluvy v spojení s duplicitným označením dlžníka v zmluve má preukazovať, že medzi účastníkmi zmluvy vznikol nespotebiteľský zmluvný vzťah. Avšak definícia spotrebiteľa v § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je všeobecne platnou pre celú oblasť súkromného práva, ale ide o vymedzenie spotrebiteľa pre účely zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide teda o vymedzenie spotrebiteľa pre partikulárnu oblasť súkromného práva - zmluvné vzťahy medzi účastníkmi pri poskytovaní úverov. Osobám, ktoré napĺňajú definíciu statusu spotrebiteľa podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch patrí zákonná ochrana obsiahnutá v kogentných ustanoveniach uvedeného zákona, pričom táto sa zameriava najmä na náležitosti obsahu zmlúv o úvere a informačné povinnosti veriteľa.

Ak by však aj súd pripustil, že vôľou dlžníka bolo skutočne vziať si úver na účel, ktorý v zmluve zaškrtol, to ešte neznamená, že dlžník nie je spotrebiteľom v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré

ustanovenie vzhľadom na systematické zaradenie v piatej hlave prvej časti Občianskeho zákonníka medzi všeobecnými ustanoveniami možno považovať za všeobecne platné pre celú oblasť súkromného práva, a teda aj na účely posudzovania neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré rovnako vzhľadom na svoje systematické začlenenie v piatej hlave prvej časti Občianskeho zákonníka tvoria súčasť všeobecného zmluvného práva. Ustanovenie § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenie článku 2. písm. b) smernice 93/13/EHS nevyklúčujú, že by spotrebiteľ mohol vykonávať podnikateľskú resp. obchodnú činnosť, dokonca výslovne pripúšťajú, že to tak môže byť, vylúčujú však aby osoba požívajúca status spotrebiteľa pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

K uzatvoreniu zmluvy a výkladu zmluvy sa súd vyjadril vyššie. Pokiaľ ide o okolnosť, že zákon vyžaduje, aby spotrebiteľ nekonal pri plnení zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, súd vychádzal vo svojich úvahách z ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Po poskytnutí peňažných prostriedkov zo strany veriteľa dlžníkovi tento k poskytnutým peňažným prostriedkom nadobudne vlastnícke právo, pričom má z uvedenej zmluvy povinnosť (záväzok) poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok. Dlžník nadobúda k poskytnutým finančným prostriedkom vlastnícke právo, pričom má povinnosť vrátiť vec určenú podľa druhu (peniaze) a množstva (určené konkrétnou sumou) a zaplatiť odplatu za poskytnutie úveru - úrok. Toto predstavuje záväzok dlžníka zo zmluvy o úvere. Avšak to, že dlžník v zmluve vyhlásil, že úver mu bol poskytnutý na výkon podnikania neznamena, že by sa zaviazal, že pri plnení svojho záväzku zo zmluvy bude konať v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Vyhlásenie o účele poskytnutia finančných prostriedkov nehovorí nič o tom, že by sa dlžník do budúcnosti pri plnení zmluvy (vrátení poskytnutých peňažných prostriedkov a zaplatení úroku) zaväzoval konať v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a ani mu takúto povinnosť nezakladá. Z obsahu zmluvy vôbec nevyplýva odpoveď na otázku, čo by malo byť predmetom podnikateľskej činnosti dlžníka a aký konkrétny súvis s touto činnosťou by vôbec uzatvorenie príslušnej zmluvy malo mať.

S ohľadom na uvedené súd z vykonaného dokazovania listinným dôkazom - zmluvou o úvere uzatvorenou medzi spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a odporcom dňa 17.03.2010 mal preukázať, že vzhľadom na duplicitné označenie dlžníka v zmluve nie je možné určiť ani jednoznačne preukázať, kto bol účastníkom uvedeného právneho vzťahu na strane dlžníka pri uzatváraní zmluvy, či fyzická osoba alebo podnikateľ na základe živnostenského oprávnenia, pričom túto nejasnosť nie je možné s jasným logickým záverom odstrániť ani výkladom zmluvy. Následne nie je možné určiť, či dlžník konal v rámci predmetu svojej činnosti nielen pri uzatváraní zmluvy, ale aj pri jej plnení. Vyhlásenie o účele poskytnutia finančných prostriedkov nepreukazuje konanie v rámci predmetu podnikateľskej činnosti pri uzatváraní zmluvy a ani nepreukazuje, že poskytnuté peňažné prostriedky boli dlžníkom skutočne použité na účel, ktorý dlžník pri uzatváraní zmluvy vyhlásil. Záväzok, ktorý by mu toto ukladal ako povinnosť, zo zmluvy o úvere nevyplýva. Na základe už uvedených okolností uzatvárania zmluvy a obsahu zmluvy súd v predmetnej veci nemal preukázaný nespotebiteľský charakter zmluvného vzťahu medzi účastníkmi zmluvy, nakoľko zo zmluvy nie je zjavné, že dlžník pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je v zmysle legálnej definície podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka osoba, ktorá nekoná pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a naopak „nespotebiteľom“ je ten, kto pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie, ako aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07 súd dospel k názoru, že zmluvu je potrebné vykladať v prospech strany, ktorá návrh zmluvy nepripravila, teda dlžníka. Pokiaľ teda nebol preukázaný jednoznačný záver o nespotebiteľskom charaktere predmetnej zmluvy o úvere, logicky nemožno vyvodiť z uvedeného právneho a skutkového stavu iné závery ako také, že predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter alebo ho môže mať. V prípade ak zmluva má spotrebiteľský charakter je situácia ohľadom aplikácie ustanovení zmluvného spotrebiteľského práva jednoznačná. Z právnej úpravy obsiahnutej v § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka je zjavné, že je logicky vylúčené, aby tá istá zmluva uzatvorená medzi tými istými účastníkmi mala pre účely posudzovania neprijateľných podmienok spotrebiteľský a zároveň aj nespotebiteľský charakter. Pokiaľ by však zmluva mohla mať spotrebiteľský charakter (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), a teda existuje pochybnosť, zákonodarca uvedenú situáciu rieši ustanovením § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Vzhľadom na uvedené

súd dospel k záveru, že vecná pôsobnosť noriem obsiahnutých v ustanoveniach § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch na právny vzťah zo zmluvy o úvere zo dňa 17.03.2010 je daná.

Ako bolo už uvedené, súd použil pri rozhodovaní o uplatnenom nároku navrhovateľa právo Slovenskej republiky, pričom súd je toho názoru, že toto právo je potrebné uplatniť v celosti, teda nie je možné aplikovať len zmenkový zákon, ale vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam je potrebné aplikovať i ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v rozhodnom čase, resp. zákona č. 129/2010 Z.z., keď súd považuje tieto zákonné predpisy za *lex specialis* voči zmenkovému zákonu ako *lex generalis*. Súd má teda za to, že v tomto konkrétnom prípade nie je možné neprihliadnuť na citované ustanovenie § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, resp. § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je súd toho názoru, že navrhovateľ, nakoľko ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky, bol povinný v tomto konaní preukázať, že predmetná zmenka nebola vyplnená v rozpore s týmto zákonným ustanovením, teda nad zákonom ustanovenú maximálnu zmenkovú sumu, keďže v opačnom prípade, ak by zmenka bola vyplnená veriteľom v rozpore s týmto ustanovením, takúto zmenku veriteľ nesmie prijať a je ju povinný dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Práve aj za účelom ozrejmenia tejto skutočnosti súd nariadil vo veci pojednávanie, keď súd chcel na ňom navrhovateľa, resp. právneho zástupcu navrhovateľa dotazovať, aby preukázal aká bola aktuálna výška nesplateného spotrebiteľského úveru v čase vyplnenia predmetnej zmenky za účelom zistenia, či zmenková suma nie je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Hoci navrhovateľ, ani právny zástupca navrhovateľa sa pojednávania nezúčastnil, súd zo svojej ďalšej rozhodovacej činnosti v obdobných veciach mal vedomosť, že navrhovateľ sa prostredníctvom právneho zástupcu navrhovateľa k tejto otázke vyjadruje v zásade tým spôsobom, že nakoľko si navrhovateľ uplatňuje nárok na základe listinného cenného papiera, na tejto zmenke je uvedená zmenková suma, ktorá nepozostáva zo žiadnych zložiek, je tam uvedená len konkrétna suma v eurách a z tohto dôvodu delenie zmenkovej sumy na nejaké čiastky nie je možné ani odôvodniteľné, čiže túto skutočnosť navrhovateľ v konaní nepreukázal, a súd preto následne vyhodnotil, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie, že zmenka bola vyplnená na maximálnu zmenkovú sumu tak, ako to pripúšťal zákon, resp. že nebola vyplnená v rozpore so zákonom, teda že sa jedná o platnú zmenku. Preukázanie tejto skutočnosti považoval súd za nevyhnutné na to, aby mohol navrhovateľovi uplatnený nárok zo zmenky priznať, nakoľko podľa názoru súdu tento má povinnosť *ex offio* skúmať platnosť zmenky, a to nielen z pohľadu zmenkového zákona, ale aj podľa všeobecných ustanovení § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže aj zmenka je abstraktným právnym úkonom, teda skúmať, či nejde o absolútne neplatný právny úkon. Súd má za to, že bolo zámerom zákonodarcu použitie zmenky, ktorá mala zabezpečovať spotrebiteľský úver, zmenky vystavenej v rámci spotrebiteľských vzťahov, regulovať a obmedziť nad rámec ustanovení zmenkového zákona. Navyše súd zastáva v tomto konkrétnom prípade názor, že predmetná zmenka je aj bez ohľadu na vyššie uvedené skutočnosti neplatná, nakoľko bola vyplnená až dňa 31.01.2011, t.j. už za účinnosti § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého už nebolo možné splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom. Súd má za to, že je v tomto prípade právne irelevantné, že zmenka bola vystavená ešte v čase účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z.

Z týchto dôvodov sa súd jednoznačne nestotožnil s názorom prezentovaným navrhovateľom prostredníctvom právneho zástupcu v iných obdobných veciach na pojednávaniach, že zmluvný vzťah medzi protistranou a remitentom je po indosovaní zmenky irelevantný s tým, že navyše navrhovateľovi nie je ani obsah údajného zmluvného vzťahu známy, keď z ďalšej svojej rozhodovacej činnosti mal súd vedomosť, že navrhovateľ oznamoval dlžníkom formou dokladu Oznámenie o postúpení práv, že sa stal novým veriteľom pohľadávky, ktorá vznikla z tej-ktorej zmluvy o úvere, keďže došlo k postúpeniu práv na zaplatenie tam uvedenej sumy na spoločnosť navrhovateľa ako nového veriteľa, a z tohto dokumentu zároveň ani nevyplývalo, že by si nárok uplatňovali z titulu zmenky, navyše v prípade úhrady dlžnej sumy mal dlžník uviesť ako variabilný symbol číslo predmetnej úverovej zmluvy (sp. zn. 6C/120/2013 vedené na tunajšom súde).

S poukazom na zásadu ústavne konformného výkladu zákonov súd dáva do pozornosti nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. IV.ÚS 457/10 zo dňa 18.07.2013, v ktorom je okrem iného riešená otázka stretu zákona zmenkového a šekového so spotrebiteľským prvkom, otázka uplatnenia námietok po indosácii zmenky, otázka zákazu zneužívacieho výkonu práva a ďalšie otázky, ktoré úzko súvisia aj so súdenou vecou.

Nakoľko súd uzavrel, že predmetná zmenka je neplatná z dôvodu jej rozporu so zákonom o spotrebiteľských úveroch, resp. zákonom č. 129/2010 Z.z., z dôvodu hospodárnosti sa bližšie nezaoberal skúmaním ďalších dôvodov jej neplatnosti, ktoré vo svojom vyjadrení prezentoval odporca.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej tak, ako mu to umožňuje ust. § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).